

Sborový dopis 4/20

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 32

ÚVODNÍK

Nejdůležitější setkání

Když vystoupili na zem, uviděli žhavé uhlí a na něm položenou rybu a chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste něco z těch ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a vytáhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři. I když jich bylo tak mnoho, síť se neroztrhla. Ježíš jim řekl: „Pojďte posnídat.“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dával jim; podobně i rybu. To se již potřetí Ježíš zjevil svým učedníkům po svém zmrtvýchvstání. (J 21,9–14)

Je v nich zachyceno celé spektrum reakcí od údivu, úžasu, leknutí, překvapení, přes radost, nevíru až k naději.

Ježíš. A možná jim právě proto znovu došlo, že Ježíše potřebují stále, nejen při nějaké „duchovní“ činnosti.

Skutečnost, že Ježíš zemřel na kříži a pak byl vzkříšen, pro nás má význam právě a jen tehdy, pokud jsme se se vzkříšeným Ježíšem také setkali. Pro mnoho lidí byl Ježíš moudrým učitelem, činitelem dobra, nebo dokonce prorokem, který během života řekl řadu moudrých myšlenek a udělal spoustu dobrých věcí, ale pak zemřel – a to je všechno. Pokud by to tak bylo, byli bychom, jak píše apoštol Pavel, nejbídnejšími ze všech lidí! Ale díky Bohu, že to tak není a že můžeme mít osobní zkušenost vztahu s Ježíšem.

Mezi křížem a prázdným hrobem se odehrálo několik událostí. Jednou z nich byla roztržená opona v chrámu. V tu chvíli, kdy se roztrhla, ještě nikdo netušil, co to vlastně znamená. Kněze, kteří byli v chrámu, jistě nenapadlo: to je prima, tak už můžeme do velesvatyně všichni. Pro ně a vůbec pro všechny Židy v Jeruzalémě, kteří se o tom dozvěděli, to musel být šok. To, co se stalo, bylo symbolické. Autor epištoly Židům to vysvětluje tak, že máme smělou důvěru, že smíme vstoupit do svatyně Je-

žíšovou krví, cestou novou a živou, kterou nám otevřel skrze oponu, to je skrze své tělo (Žd 10,19–20). Co to pro nás znamená? Mimo jiné to, že díky Ježíši můžeme přistoupit až k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas (Žd 4,16). Kraličtí překládají: „Přistupmež tedy směle s doufáním...“

Máme tedy otevřený přístup a jsme i vyzýváni, abychom přistoupili se smělou důvěrou k trůnu milosti. To, že máme přístup k Božímu trůnu, není otázka nějaké teorie. Jde o to, že Bůh se o nás zajímá a nám už nic nebrání být mu velmi blízko (pokud jsme pro sebe přijali tu Ježíšovu obět za naše hříchy).

V Bibli jsem napočítal téměř dvě desítky příběhů o prázdném hrobě a o setkání se vzkříšeným Ježíšem (některá setkání jsou popsána na více místech). Je v nich zachyceno celé spektrum reakcí od údivu, úžasu, leknutí, překvapení, přes radost, nevíru až k naději. Které to setkání bylo nejdůležitější? A můžeme si vůbec klást takovou otázku? Setkání Ježíše a Marie nebo setkání s Petrem? Či s Tomášem? Nebo Ježíšovo setkání se Saulem, budoucím apoštolem Pavlem?

Možná se na takovou otázku ani nedá odpovědět a možná můžeme říct, že pro každého z nich bylo jeho vlastní setkání s Ježíšem tím nejdůležitějším, protože změnilo jeho vlastní život.

I pro mě bylo tím nejdůležitějším setkáním to moje setkání s Ježíšem Kristem!

Tahle naše setkání se stala sice jiným – zpravidla ne viditelným – způsobem, ale měla stejnou důležitost, jako když se Ježíš ukázal Marii nebo Petrovi.

A tak když slavíme Velikonoce, je to také dobrá příležitost připomenout si nejen ten okamžik Ježíšovy oběti na kříži a pak Jeho triumfu nad smrtí, ale také naše vlastní osobní setkání s Ježíšem. Protože o to jde.

Tomáš Božovský

SVĚDECTVÍ

Tak jak je?

„Jak to snášíš? A co děda?“ ptá se Zuzky s opravdovou starostí v hlase společná kolegyně při naší první virtuální poradě. Přesně ta, která vždy vydávala signál, že jí můžeme být všichni ukradení. „Já, díky, jde to,“ odpovídá tím zájmem trochu zaražená Zuzka. „Jen mi kikslo auto,“ dodá pak upřímně a znaveně, „tak je to náročné jezdit za dědou dopravou,“ dopoví otráveně. „Máš ho v opravě?“ ptá se opět s účastí jindy neosobní a přehlížející kolegyně. „Vezmou mi ho, až budou otevřeni,“ zní odpověď zájmem evidentně povzbuzené Zuzky. „Můžeš si zatím půjčit naše, máme dvě a teď nikam nejezdíme,“ překvapivě nabízí ta, o které kolovalo, že je škrt. „Týjo, díky, tak se pak domluvíme telefonem,“ přijímá potěšená Zuzka velkorysou nabídku. „A co u vás, Jirko?“ ptá se pak čerstvého otce. Rozběhne se hodinová „porada“, při které se ukáže, že držíme pospolu a budeme si pomáhat. Stručné rozdělení úkolů jsme pak stihli v nezvyklé jednotě za deset minut. Následující radění se v polovině týdne bylo také překvapivé. Místo stížností převládalo vypočítávání pozitiv nuce: „Tak jsme hráli kanastu až do dvou do rána! Děti byly nadšené.“ Nebo: „A sousedka nám pak za dovezení nákupu přinesla koláč. Přišla v roušce, co jí prý ušila paní z prvního patra.“ A ještě: „My jsme se byli projít v lese asi po dvou letech. Dřív měl přednost trénink nebo hospoda.“ Je tohle zázrak? Ne, koronavirus. Ale s Boží milostí!

Nanda

PŘEČTĚTE SI

Pozdrav od Peta Gama	2
Práce, kterou podporujeme	4

Kde je kalendář?

Jak jste si povšimli, v tomto čísle SD není kalendář sborových akcí. Je to dáno tím, že není jednoduché odhadnout nejbližší vývoj situace, lze předpokládat, že vládní opatření proti pandemii zasáhnou určitě duben a pravděpodobně i květen. Z tohoto důvodu neuvádíme plánované akce a prosím, abyste sledovali sborový web www.kspraha.cz, protože tam můžeme být aktuálnější než v časopise.

Z důvodu problému s distribucí nebude tento SD ani tištěn. K dispozici je pouze na webu a elektronicky rozeslán.

V současné situaci je určitě na místě modlitba. Jako sboroví starší jsme vytvořili řetěz, kdy každý den od pátku 20. 3. jeden ze starších modlitebně „střeží“ sbor i naši zem.

Prosím o zapojení do sborového půstu a do modlitební stráže 24/7 <https://kspraha.cz/straz>. Modlitební stráž takřka určitě nebude ve sborových prostorách, ale bude se každý modlit doma. Přihlášení ještě před začátkem obdrží e-mailovou informaci.

Přes toto omezení by bylo dobré, abychom stráž zaplnili.

Prosím speciálně o modlitby za zdravotníky a další, kteří nemohou zůstat doma a setkávají se s lidmi, kteří jsou nakaženi. Potřebují speciální ochranu, nezapomínejme na ně. Speciálně se prosím modlete a povzbudte členy našeho sboru, kteří k této skupině patří.

Jakub v závěru svého dopisu připomíná některá starozákonní slova o lidské pomíjivosti. V Žalmu 39,5 čteme modlitbu: „Hospodine, dej mi poznat můj konec a jaký je počet mých dnů, ať si uvědomím, jak jsem pomíjivý.“ Pokud si dodnes někdo myslel, že jako lidé máme v ruce svůj život a vůbec fungování lidstva, tak myslím zažil velké vystřízlivění. Stačí, aby Bůh dechl, a vše je jinak. Tím vůbec neříkám, že vir poslal Bůh, ale tvrdím, že vše je v jeho ruce. To připomínáme sobě i lidem kolem nás. Není to hrozba, ale naděje. Neboť Hospodin je Bůh milosrdný, který odpouští a žehná.

Lubomír Ondráček

Zprávy z vedení sboru

Začali jsme jednání o letních shromážděních. Shodneme se, že chceme být opět celé léto na společných shromážděních. Zatím se zdá, že se nám podaří být venku na Výstavišti v Praze 7, došlo zde k rekonstrukci zahradní restaurace, ve které jsme byli před několika lety, na letní scénu pod názvem „Gauč ve Stromovce“. Konečné rozhodnutí padne během dubna.

Z důvodu zrušení shromáždění nedošlo v březnu k plánovanému ustanovení Jiřího Bukovského jako pastora regionu Západ a Šimona Dittricha jako staršího regionu Palmovka/Prosek. Ustanovení proběhne po obnovení regionálních bohoslužeb.

Byl zahájen proces povolání za regionální starší. Na regionu Jihovýchod se jedná o Martina Heřmanského a Tomáše Pešlu,

na regionu Sever o Marka Bezpalce, Šimona Ondráčka a Ondřeje Pasku. S případnými připomínkami můžete kontaktovat přímo je, jejich regionální pastory nebo hlavního pastora sboru.

Jako sbor jsme v situaci pandemie a s ní souvisejících omezujících opatření v situaci, kterou jsme dosud nezažili. Jako vedení sboru hledáme, jak na ni reagovat, zajistit péči o všechny členy sboru a naplnit Boží plán. Prosíme všechny o modlitby a osobní hledání, k čemu vás Bůh volá. I tato situace napomáhá k dobrému těm, co Boha milují, a může být použita k Boží slávě. Je pro nás i tento svět mimo jiné připomenutím naší závislosti na Boží milosti.

Lubomír Ondráček

MODLITEBNÍ TÉMATA

Modlíme se v rámci sborového půstu a nepřetržité modlitební stráže 24/7:

1. Hlubší pochopení významu Kristova kříže. (Ga 6,14; Ko 2,14; 1K 1,18)
2. Nové průlomy Božího království do našeho sboru i do celé země. Boží požehnání pro zakládání nových regionů. (Mt 28,18–20)
3. Ochrana manželství v našem sboru i v celé zemi. Aby neprošli návrhy protirodinných zákonů a aby bylo ústavním zákonem zakotveno manželství jako svazek jednoho muže a ženy. Aby Bůh povolal lidi, kteří budou schopni manželství veřejně hájit. (Žd 13,4)
4. Požehnání, zdraví a Boží ochrana pro sborové misionáře (Dohnalovi, Luboš Patočka, Alena Krausová, Iva Kostřbová, „Markéta“, Ivana Š.). (Ef 6,18–19)

Modleme se za Boží milost a ochranu v době světové pandemie. Kéž lidé nezahojnou, ale činí pokání a obrátí se k Bohu. Kéž my jako křesťané jsme šířitelé pokoje a naděje a odvážně zvěstujeme evangelium.

Speciálně se modleme za pracovníky ve zdravotnictví, aby zvládli nápor, nezemřeli, aby pro ně byl dostatek ochranných pomůcek a nebyli kvůli jejich nedostatku po setkání s nakaženými zbytečně umísťováni do karantény a tím se nezvyšoval nápor na ostatní zdravotníky.

Vyhodnocení minulých témat

Kvůli rozhodnutím vlády jsme museli většinu akcí zrušit, není tedy příliš co vyhodnocovat. Na Předmanželský kurz, který začal a byl dokončen „dálkově“, se přihlásilo několik párů, které Pána Ježíše dosud osobně neznají. Můžeme děkovat, že opatření proti šíření koronaviru v naší zemi začala včas, resp. dříve než v některých jiných zemích.

Neděle **ODKAZ NA ONLINE BOHOSLUŽBY**
10.00 KS PRAHA

kspraha.cz/live

Prosím, zadejte si odběr youtube kanálu Křesťanské společnosti Praha

Region Prosek

Milí budoucí členové a přátelé chystaného regionu Prosek, museli jsme odložit připravované nulté bohoslužby. Až bude setkávání opět možné, dáme vám vědět.

Děkujeme všem, kteří s námi na modlitbách region chystáte!

Vedoucí regionu: Šimon Dittrich, Tomáš Dostálek, Otakar Kunzmann

Jsem typická single

Na začátku bych chtěla říct, že je mnoho „druhů“ singles, a i když jsou jejich zápasy a problémy v mnohém podobné, v určitých oblastech se mohou lišit. Jsem typická single – žena, která se nikdy neprovdala. Pak jsou tu i singles rozvedení, vdovy a vdovci nebo i ti, kteří zápasí se svou sexuální orientací či nějakým hlubokým zraněním a nemohou do vztahů vstoupit. A našli bychom určitě více skupin. Proto je důležité neházet nás všechny do jednoho pytle a poznávat každého jako individualitu. Je velmi bolestivé a i urážlivé, když má někdo na všechny singles stejný názor a podle toho se k nim všem chová. Každý zdravý single stojí o kvalitní vztahy. Je proto fajn, když se ve sborech snaží zapojit singles do vztahů v rámci církve.

Kdy jsi uvěřila a v kolika letech?

Jsem z nevěřící rodiny, ale duchovní život u nás vždy byl. S Bohem, jak Ho zná křesťanství, jsem se začala seznamovat už ve 14 letech, ale naplno a úplně jsem se mu vydala až ve 32 letech. Celé ty roky mezi 14 a 32 lety měl v mém životě důležitou roli, ale, žel, hrál tak trochu druhé housle a nesměl mi do věcí moc povídat, pokud jsem nepotřebovala zachránit z průšvihů, to pak mohl jednat po Jeho.

Modlila ses za budoucího manžela, nebo jsi to „nechala plynout“?

Modlila jsem se, ale ne nějak intenzivně, tak do třiceti, pak jsem přestala. Po manželství jsem toužila, ale nebyl to pro mě úplný středobod života nebo jediná touha, kterou jsem měla. Chtěla jsem do manželství, ale spíš kvůli tomu, abych nebyla sama. Myslím, že se za mě více modlili lidé okolo mě než já sama. A také vytrvali v modlitbách déle než já.

Byla jsi se svým životem svobodně spokojená i po třicítce?

Nejdříve ne, ale ve 32 letech přišel přelom, a jak rostl můj vztah s Pánem, tak jsem zjistila, že spokojená jsem. Ale asi jako mnoho jiných singles, i když je člověk spokojený, tak přichází slabé chvíle, kdy je člověku líto, že nikoho nemá. Prošla jsem si i obdobím, kdy jsem si připadala nějaká divná nebo že

je se mnou něco špatně, když jsem single. Nevnímala jsem od Pána povolání zůstat svobodná, spíše jsem byla spokojená s takovým životem, jaký jsem měla, a nebyla jsem moc ráda, když mi někdo podsouval manželství jako jediný způsob, jak být šťastná a mít radost ze života.

Co ti pomáhalo „být v pohodě“ i bez vztahu?

Pro mě to byl vztah s Pánem a vztahy s kamarády. Jakmile jsem měla zbudovaný vztah s Bohem a měla i pár blízkých přátel, tak to bylo v pohodě. Navíc jsem od povahy spíše samotář. To mi určitě také dost pomohlo.

Jak na to, že jsi nezadaná, reagovala tvoje rodina? Křesťané kolem tebe?

Rodina je nevěřící a mrzelo je to. Hlavně kolem 35. roku to bylo hodně o tlaku kvůli dítěti. Ale nějak to zpracovali (i když se mě nejdříve zeptali, jestli nejsem lesba) a smířili se s danou situací. Křesťané, kteří mi byli blízcí, to brali velmi dobře. Mám kolem sebe skvělé lidi a bez nich bych to nedala. Základem je vztah s Bohem, ale kvalitní vztahy jsou opravdu důležité a má přátelé mi moc pomohli. A to nejen věřící přátelé. Hodně tu pro mě byli i nevěřící přátelé, kteří sice nechápali, proč s nikým nechodím, ale přesto tu pro mě byli.

Připadáš si jako single nezařazená do církve?

Mám službu, mám vztahy, ale vztahy mám více mimo svoji církev (region). Tedy své místo v církvi jsem vnímala, ale spíše z hlediska své služby než vztahů. Stávalo se, že v neděli bylo těžké jít do církve a sedět tam sama, být tam sama uprostřed všech těch spokojených rodin, skupin kamarádů a párů. Někdy jsem k nikomu nepatřila. Obecně mi někdy singles přijdou jako volné částice, které tak plují prostorem a nikde nejsou přilnuté nebo ukotvené.

Napadlo tě, že se třeba nevdáš? Jak jsi tuto možnost brala?

Napadlo a asi od 35 let už jsem s tím počítala. Někdy mě to strašilo (nebo moje okolí mi říkalo, jak hrozné to bude, až zestárnu),

ale většinou jsem si říkala, že s Pánem to bude v pořádku. Brala jsem to tak, že když je to z Boží ruky, tak to nemůže být špatné, a navíc jsem měla hezký život a nepřišlo mi, že být navždy single by bylo tak hrozné, aby mi to kazilo radost ze života.

Uvažovala jsi někdy, že by bylo snadnější seznámit se mimo církev, s nevěřícím?

Ano, tam bylo i několik nabídek na randění. Přišlo mi rozhodně snazší se seznámit a někoho si najít mimo církev.

Zkusila jsi nebo zvažovala seznamky, i křesťanské?

Zvažovala jsem je. Jednou jsem zkusila jet na pobyty pro singles a uvědomila jsem si, že to není pro mě. Mnoho mých známých na pobyty jezdí, hodně jich tam svoje partnery potkalo a další tam jezdí kvůli partě. Je to skvělé, že jsou seznamky a pobyty pro křesťanské singles. Doporučila bych každému „singlovi“ sebrat odvahu a někde se přihlásit nebo někam jet.

Brala jsi manželství jako cíl nebo jeden z cílů v životě?

V mladším věku to pro mě byl jeden ze dvou hlavních možných směrů. Později jsem brala manželství a rodičovství jako jednu z možností v životě, ale s věkem se to zdálo nějak méně reálné. Když to nevyšlo, tak jsem chvíli tápala, než jsem si našla jiný směr, ale našla. V přísloví je verš, že v srdci člověka je mnoho plánů, ale Boží plán se naplní. A tak jsem to brala, že dokud vnímám, že jsem na cestě s Pánem, tak se naplňují ty nejlepší plány pro můj život.

Jsi otevřená pro to, že se tvůj stav změní a někdy se vdáš?

Jak už to tak bývá, když jsem si zvykla být single a byla spokojená a vlastně už neměla ani moc zájem něco měnit, tak přišel do mého života muž a dnes spolu chystáme svatbu. Trvalo mi chvíli, než jsem se tomu otevřela, ale jak jsem se do něj zamilovala, tak ta otevřenost přišla sama.

*S Božím požehnáním
Lenka Pucová, region Východ*

Pozdrav od Peta Gama

Zdravím ze slunné Malawi.

Začátkem ledna jsem navštívil Ugandu, Keňu, Malawi, sloužil vůdcům a navštěvoval církve.

V loňském roce, kdy jsem navštívil váš národ, nám mnoho místních církví daro-

valo finanční dar. Většinu z těchto peněz jsme mohli použít k překladům výukových poznámek do místních jazyků v Ugandě a Malawi. Vytiskli jsme tyto materiály jako brožury a distribuovali zdarma vůdcům v různých částech těchto národů.

Ještě jednou vám děkuji za vaši důvěru a vaše partnerství při službě evangeliu, a doufám, že se uvidíme někdy později v tomto roce.

*Přeji vám všem požehnání
Pete*

Práce, kterou podporujeme

Vážení bratři a sestry z KS Praha, posílám vám pěkný pozdrav z Vysočiny. Rád využívám příležitosti k napsání několika řádků o tom, jak jsem prožil rok 2019 ve službě mladým lidem na školách. Uvědomuji si, že v této službě se nedá hmatatelně něco měřit a vykazovat. Přesto se pokusím s vámi sdílet „něco konkrétního“ za rok 2019.

Činím tak s velikou vděčností Bohu a s vděčností vám, že jste nás v této službě podpořili.

V roce 2019 jsem navštívil více než 190 měst a obcí. Přednášel jsem na mnoha školách po celé republice. Uskutečnil jsem více než 160 akcí pro veřejnost, v církvích, táborech i na konferencích. Měl jsem mnoho hodin poradenství. Některá města a školy jsem navštívil opakovaně. Měl jsem také programy a přednášky v zahraničí. Přednášky slyšelo více než 38 tisíc posluchačů.

Mám radost, že služba lektorů ABATOP na školách mohla zasáhnout v roce 2019 více než 130 tisíc posluchačů.

Několik strípků a svědectví z přednáškové činnosti

V roce 2019 jsem se zúčastnil společně s dalšími lektory křesťanské akce Exit Tour. Vždy jsme celý týden přednášeli na různých základních a středních školách v Náchodě, Prostějově, Břeclavi, Karvině, Hranicích na Moravě, Třinci, Sezimově Ústí a v Táboře. Každé odpoledne jsme měli setkání se studenty a během přednášek jsme studenty zvali na koncert zahraniční skupiny, která byla součástí našeho týmu. Na koncerty chodilo mnoho studentů. Slyšeli tam svědectví a pozvání, aby svěřili své životy Pánu Bohu a vydali se na cestu víry. Jsem rád, že mohu být součástí tak skvělého týmu Exit Tour.

Před několika lety na této škole bylo duchovní probuzení.

Na konci mé přednášky paní učitelka na ZŠ vyprávěla před žáky svůj příběh. Slyšela mě jako studentka před mnoha lety ve škole mluvit o panenství, že to je vzácný a cenný dar pro milovaného partnera. Tehdy ji oslovilo, když jsem říkal studentům, že mohou vždycky začít nově. Rozhodla se, že bude čekat na správného muže. A skutečně si počkala na toho pravého. Měla slzy v očích a své vyprávění zakončila větou: „Vaše tělo je chrám... a dbejte o čistotu.“

Mnoho let jezdím přednášet do uměleckopřemyslové školy. Vždy mě do školy zval učitel Ota. Před několika lety na této škole

bylo duchovní probuzení. Uvěřilo tam několik studentů a také pan učitel Ota. Scházeli se spolu na modlitbách a měli na škole křesťanskou skupinku. Za ty roky jsme se spolu s Otou spřátelili. Velmi mu záleželo na studentech a chtěl, aby slyšeli mé přednášky. V letošním roce jsem tam byl znovu přednášet a zjistil jsem, že Ota je nyní ředitel celé školy. Během přestávky za mnou přišel s prosbou, zda bych se s ním pomodlil za jednu postiženou dívku na vozíku, která tam ten den dělala v náhradním termínu maturitu. Souhlasila, abychom se za ni společně modlili a vyprošovali jí požehnání a uzdravení. Úspěšně odmaturovala!

Dopis od maminky jedné žákyně:

Dobrý den, Tomáši,

má dcera se v pátek na ZŠ účastnila Vaší přednášky a po jejím zapáleném vyprávění Vám nemohu nenapsat. Zbystřila jsem již ve chvíli, kdy mi řekla jméno přednášejícího, to si totiž nikdy nepamatuje, a to, že Vaše jméno uchovala, svědčí o tom, že jste v ní vzbudil velký zájem. Když mi poměrně podrobně odvyprávěla celou Vaši přednášku, uvědomila jsem si, že jsem pravděpodobně i já měla tu čest Vás poznat jako studentka SOU obchodního. Nevím, zda je to možné, ale podle toho, o čem přednášíte a jakou to nechává v lidech stopu, si troufám říci, že jste to byl Vy (pravda, já si tenkrát jméno přednášejícího nezapamatovala). Mohl to být tak rok 1995. Každopádně, ať už jste to tenkrát byl Vy, nebo ne, tato zkušenost pozitivně ovlivnila můj život a já si na Vaše slova ještě mnohokrát vzpomněla. S mým manželem máme krásný vztah a úžasnou dceru, která vzešla z opravdové a hluboké lásky. Letos tomu bude 20 let od naší svatby, a ač je manžel můj první a jediný sexuální partner, nikdy jsem neměla pocit, že jsem o něco přišla. Náš vztah je s přibývajícimi roky stále hlubší a krásnější. To samé bych si velmi přála pro svou dceru, a ač jsme doma hodně otevření a snažíme se s ní o vztazích a lásce hovořit, jsem velmi ráda, že i ona měla to štěstí a mohla se účastnit Vaší přednášky. Přece jen puberták vnímá některé věci z úst rodičů jako opruz, kázání nebo nevím co.

Po Vaší přednášce byla ohromená a šokovaná zároveň. Chtěla o tom mluvit a velmi nad tím přemýšlela, což je moc dobře.

A proč Vám vlastně píši? Chci Vám velmi poděkovat za to, co děláte. Asi dostatečně nedokážu vyjádřit svůj obdiv a vděčnost za Vaši péči a lásku, kterou dáváte druhým, ať jsou to nemocní, či nezkušení mladí. Pokračujte v tom, má to smysl, čehož jsem já sama důkazem. Velmi Vám fandím a přeji jen to nejlepší. Buďte zdrav a šťasten.

Aneta H.

Začátkem listopadu jsem navštívil jedno křesťanské středisko. Poprosili mě, abych jim pomohl s projektem pro mládež a vyskolil několik lidí z jejich týmu.

Dělají tam skvělou práci – organizují pro školy různé programy. Během roku k nim přijede kolem 120 škol, což je více jak 2500–3000 mladých lidí, převážně nevěřících. Cílovou skupinou jsou žáci 8. a 9. tříd a studenti středních škol.

Po Vaší přednášce byla ohromená a šokovaná zároveň.

Moc se mi líbí, že to je křesťanské. Školy o tom vědí a nikomu to nevadí. Je tam tým asi 10 lidí, kteří mají pro studenty program, často i zážitkovou formou. Nese to dobré ovoce. Je to příležitost ukazovat mladým lidem jiné hodnoty, jiný pohled, než který žijí nebo považují za normu. K lidem z týmu účastníci během tří dnů získají často přátelský vztah, jsou pro ně přirozeným vzorem, berou je vážně. Lidé z týmu tak mají jedinečnou možnost předávat jiné hodnoty než ty, které jsou ve společnosti obecně považovány za normu (například v oblasti sexualit). Studenti tam jsou ubytováni a mají tam i stravu. V minulosti jsem se už setkal na školách s velmi kladnými referencemi na toto křesťanské středisko. Žáci a učitelé se tam rádi vrací i na jiné tematické pobyty. Jezdí tam školy z velké vzdálenosti.

Týden před Vánocemi mi napsal učitel ze ZŠ a poprosil mě, abych mu poslal pro všechny žáky 9. ročníků brožurku Sex: šlehačka na dortu. Že ji dá žákům jako vánoční dárek.

Během Vánoc jsem dostal tento e-mail:

Dobrý den,

já jsem Natália žákyně 9. třídy ZŠ. Už jsem přečetla celou vaši brožurku, Sex: šlehačka na dortu. Je velmi poučná. Chci vám říct, že díky vám jsem se dozvěděla, že je hodně kluků a děvčat co chtějí také počkat se sexem až do manželství. Já jsem ze Sýrie a tam máme jinou kulturu, než je tady u Vás. Já také chci počkat se sexem až do manželství, protože mé tělo je pro mě vzácné a nechci se odevzdat hned prvnímu klukovi, ale až tomu správnému. Vždycky jsem se bála situace, kdy začnu chodit s klukem a on po mně bude chtít sex a já jej odmítnu. Bála jsem se, že se se mnou rozejde. Ale nyní se už nebojím. Počkám si na toho správného. Děkuji za všechny informace, které jste mi řekl a také napsal do brožurky. Krásný Nový rok vám přeju.

Natya

Vážení bratři a sestry,

velmi si vážím vaší obětavosti a podpory. Beru jako výsadu, že můžeme mít takové přátele a pomocníky. Jsem velmi vděčný za pomoc a podporu přátel a za to, že můžeme vykonávat tuto činnost na školách. Můžeme přednášet, odpovídat na otázky studentů, můžeme jim někdy pastoračně sloužit a za některé z nich se ve škole modlit. Snažím se pomáhat i jiným lektorům. Prosím, ať sám Hospodin vám odplatí svým požehnáním. Přeji vám Boží blízkost, milosrdenství, zdraví a pokoj.

Pán Ježíš ať vás chrání a pomáhá vám.

S pozdravem Tomáš Řehák

Email: tomi.rehak@seznam.cz

mob.: 603 262 295

www.tom.wbs.cz

www.abatop.cz

Kulturou proti antisemitismu

Namísto pochodu Prahou a setkání ve Valdštejnské zahradě budeme **v neděli 19. 4. 2020 od 15 hodin vysílat online živý program**, k jehož sledování vás už teď zveme. Připomeneme si památku obětí holocaustu, uvidíte a uslyšíte známé osobnosti, které se vysloví k problémům dnešní doby, a budeme mít pro vás také praktickou výzvu, na kterou může každý i v době karantény snadno zareagovat.

Přestože boj proti koronaviru v těchto dnech zaměstnává všechny kolem nás, nesmíme zapomínat ani na boj proti viru antisemitismu, který si vyžádal v dějinách miliony obětí. Pomozte nám šířit poselství, které je důležité pro mentální hygienu celé naší společnosti.

Další podrobnosti sledujte na www.icej.cz a na Facebooku fb.me/vsichnijsmelidi

Tým ICEJ

Informační setkání o vstupu do sboru

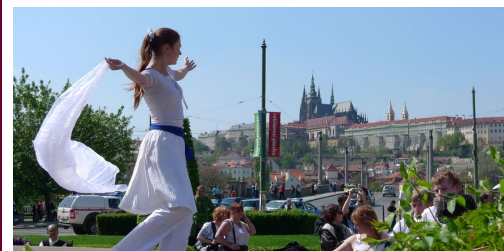
V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a zveme pravidelné návštěvníky k aktivnímu a závaznému zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme. Bible nedává žádný pozitivní prostor pro osamocené křesťany mimo společenství církve.

Zvu ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediný správný sbor“ v Praze a že přes sna-

hu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážít, zda se chcete stát členy právě našeho sboru, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Setkání má čtyři části. V prvních třech je prostor pro vyučování, otázky a rozhovor a vede je hlavně pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. První tři setkání se uskuteční vždy ve středu 15. a 22. a 29. 4. od 18:30 ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně v 1. patře. Setkání bude končit okolo 20:00. Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300

kulturou proti antisemitismu

Se znepokojením sledujeme stále silnější vlnu nepřátelské propagandy namířené proti Židům.

Považujeme za alarmující, že Židé se dnes, po 75 letech od události holocaustu, v řadě zemí Evropy již opět necítí bezpeční. Cílem této akce je mobilizovat všechny občany, kterým není tento vývoj lhostejný, a povzbudit je k občanskému statečnému postoji.

Jsme přesvědčeni, že jako křesťané bychom měli být vždy mezi prvními, kteří se ozvou, kdykoli se objeví protizhidské předsudky.

Přidejte se k našemu veřejnému kulturnímu programu s morálním poselstvím.

neděle
19. 4. 2020
Praha

www.vsichnijsmelidi.cz

Termín se může upravit podle aktuální situace. S přihlášenými zájemci se spojm osobně. Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Modlitební vycházka po Psychiatrické nemocnici Bohnice

„Jak bylo v práci?“

„Blázinec,“ odpovídám a jdu si užít ti-cho svého pokoje. Na kratší a pravdivější odpověď jsem ještě nepřišla.

V Psychiatrické nemocnici Bohnice pracuji od září. Můj život se od té doby převrátil vzhůru nohama. Nebýt Ježíše, který mě kotví a pomáhá mi stát, a církve, která se za mě vytrvale modlí, nevím, kde bych teď byla. Změnilo se všelicos. Můžu dělat věci, které jsem před tím dělat nemohla – třeba mluvit s pacienty o Bohu. A naopak jsem musela opustit mnohé z toho, co mě bavilo. Je to jiný život. Ale hezký život.

Abych pravdu řekla, netušila jsem, že strávit osm hodin denně s psychicky nemocnými lidmi je tak náročný úkol.

„Všechno dobrý, paní. Jdu domů, dobrý?“ chodí mi už měsíc několikrát denně oznámit moje vietnamská pacientka. Přišla, protože jí někdo vkládal do hlavy cizí myšlenky. Kvůli tomu se nemohla soustředit na učení na zkoušky. Lidé se na ni divně smějí a fotí si ji. Všude. Sledují ji. Všichni. Diagnóza? Paranoidní schizofrenie. A pustit ji ještě nemůžu, protože ji „pronásledují“ a divně se smějí i na oddělení. Boj ještě neskončil.

Jindy přijdu do práce a vidím, jak si jed- na z patientek natahuje přes hlavu šustá- kovou skládací tašku na nákup – takovou,

co se sbalí do kuličky a strčí do kabelky. Když přijdu blíž, zrovna objeví ucha tašky a začíná si je omotávat kolem krku. „Dobrý den, paní, co to děláte s tou taškou?“ sna- žím se navázat rozhovor a zasáhnout dřív, než paní ucha tašky kolem krku utáhne. A z tašky se ozve: „To není taška, to je če- pice.“ „Aha, tak to jo. Ale takhle byste si mohla ublížit. Nechcete si dělat čepici z ně- čeho míň nebezpečného?“ „Tak jo,“ ozve se z tašky, paní si svou „čepici“ stáhne z hla- vy a odchází. O den později ji potkávám na chodbě znovu. Má na hlavě smotané vánoční řetězy, šťastně se usmívá a všem okolo hlásí, že je to korunka. Jo, někdo umí bláznit hezkým způsobem.

Někdy je ale příběh smutnější. „Dobrý den, povíte mi, proč jste se sem dostala?“ Paní při příjmovém vyšetření pláče. „Já jsem se sem nechtěla dostat. Už jsem tu vůbec neměla být. Vzala jsem si ty prášky, abych se už neprobudila. A když jsem do- dýchávala, to byl tak krásný pocit! Jenže manžel se vrátil ze služební cesty o den dřív a našel mě. Do háje!“ Znovu se dá do pláče. „Víte, on má pistoli,“ pokračuje po chvíli vzlykání, „já bych se zastřelila, to by byla jistota. Ale už dva roky tu pistoli hledám a nemůžu ji najít. Nevím, kde ji má schovanou.“

Na akutním příjmu je široká paleta pa- cientů a jejich obtíže jsou velmi rozmanité. A někteří psychicky nemocní jsou nemocní i duchovně. Nevím, jak přesně to fungu- je, jen vím, že je to spolu provázané. Když je někdo pod duchovním útlakem, je mu psychicky (a někdy i fyzicky) špatně. A ob- ráceně – psychicky nemocní lidé jsou mno- hem otevřenější duchovním věcem. Ovšem duchovním věcem všeho druhu. A často hledají pomoc u kartárek, léčitelů, esote- riků, vykladačů snů, s oblibou zkoumají vnímání energií lidí a věcí kolem.

Právě proto jsme se 29. 2. vypravili na modlitební procházku po bohnické nemocnici. Modlili jsme se za pacienty, personál, rodinné příslušníky i za admi- nistrativní pracovníky. Tahle nemocnice potřebuje modlitby jako sůl. Jedině Bůh dokáže proměnit životy těch zoufalých lidí. A jen díky modlitbám Božího lidu se tam v nemocnici může šířit Boží krá- lovství.

Chtěla bych touto cestou poděkovat vám všem, kteří jste se přišli modlit, i vám, kte- ří se za mě či za nemocnici modlíte, aniž bych o tom třeba věděla. Díky. Vaše práce není marná.

Tereza Hejnicová, region Hostivař

Regionální ani jiná shromáždění sboru se až do odvolání nekonají.

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: neděle od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 18/4/0

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: neděle od 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 28/7/5

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: neděle od 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 92/7/19

PALMOVKA

Pastor: Tomáš Dittrich
Shromáždění: neděle od 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 113/17/32
Vstupy: Luboš a Judith Komárkovi
Narození: Lilien Bukáčková

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: neděle od 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Počet členů: 102/11/26

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: neděle od 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 44/2/14

JIH

Vedení: Stanislav Roubal
Shromáždění: neděle od 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: první pondělí v měsíci v 18:00, Budějovická 9, Praha 4
Počet členů: 45/10/24

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: neděle od 10:00, Korunovační 6, Křižíkův dům
Počet členů: 79/21/16
Vstup: Ivana Maříková
Výstup: Kretovi s dětmi

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

**Křesťanské
společenství
Praha**

Sbor Křesťanské společenství Praha
 IČ: 73631043
 DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa
 Sbor Křesťanské společenství Praha
 Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt
 tel./fax: **284 822 294**
 e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet
 Sbor Křesťanské společenství Praha
 ČSOB, pobočka Praha 1,
 Václavské nám. 32
 číslo účtu: **223775399/0300**
 konst. s.: **0558**

var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽIwww.kspraha.cz/aktivita/mladez

HLAVNÍ VEDOUČÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
 775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (6. TŘÍDA – 15 LET)
 středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Matouš Neužil
 720 382 505
matous.neuzil@kaes.cz

POROST (15–18 LET)
 úterky 17:30–19:30 hod.
více info Miloš Kačírek jr.
 604 651 744
kacirekmilos@seznam.cz

ODROST (18–25 LET)
 pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Štěpánka Křišicová
 777 576 530
stepanka.krisicova@kaes.cz

Nabídka pomoci

Milé sestry, milí bratři, vážení přátelé,
 máte li nějaké otázky nebo potřebujete v něčem pomoci v této nelehké době, určitě se obraťte na své sborové starší a vedoucí nebo také přes formulář na webu Zeptejte se nás. Rádi se s vámi budeme modlit, poradíme vám nebo pomůžeme.

kspraha.cz/zeptejte-se-nas/

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele KS Praha. Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz
 Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / Korektury: Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová
 Grafická úprava a sazba: Adam Kácha / Příjem článků: písemně na e-mail sd@kaes.cz / Uzávěrka: Vždy k 10. předchozího měsíce. Zdarma